

י"ר גאיאן במנזר קתרין
מה שלא עושה השכל, עושה האויב

להגיע לאוניה. אחד שהגיע, עמנואל פרת.
הורד בכוח על ידי שוטרים.

כעבור שלושה ימים הציעה הממשלה סרטייזמן מוכן לצלמי יומני הקולנוע הזרים בארץ. תגובת הצלמים, שלא ניתן להם לצלם בעצמם: חרם כללי רשמי. תוצאה: מליוני מבקרי הקולנוע בעולם לא ראו ולא שמעו על בוא האוניה.

מחירו של סקופ. אם היה צורך ב"הוכחה נוספת להצגת כל עומק השיטטום המגוחך בשטח זה, הרי סופקה השבוע על ידי פרשת מנזר קתרינה הקדושה.

אלפי פקידונים, עסקני מועצות פועלים ודוודניקצינים כבר ביקרו במקום זה. אולם לשום עתונאי לא ניתנה גישה אליו. תחילה נחסמה הדרך, כרגיל, כדי לספק "סקופ" לשבועון המסכיל ופרסומת לכמה קצינים. אחר כך נמשך המצור מתוך שיגרת ההתנכרות הרגילה. עתונאים מקומיים מעטים הגיעו ברכים עקלקלות, למרות המצור. אולם נציג השבועון המצוייר הגדול ביותר בעולם, לייף אייר-ההשפעה (תפוצה: חמשה מיליון) נאלץ לרכוש כמה תמונות מכתב צבאי חובבי-צילום.

המצרים הבינו שישראל סיפקה להם הזדמנות חד-פעמית. בשבוע שעבר נרעד ה"עולם הנוצרי לשמוע, מפי עתונאים זרים שהיו בצד המצרי, כי הישראלים השמידו את אוצרות-התרבות הנהדרים של המינור והתעללו בנוזרים.

עתה התעוררה ישראל. אחרי שהרגיזה את מיטב עתונאי העולם, ביקשה עכשיו לבהלה קדחתנית לשכנע את נציג האו"ם לבקר במינור ולהיחזק כי הידיעות כוונות האו"ם סירב תחילה. ישראל נאלצה להסתפק בביקורו של נציג הצלב האדום, ד"ר לואי גאיאן, עד שאונסק"ו שינה את דעתו תחת לחץ ושלח נציג משלו, פרופסור ממיכללת סאריס.

גאיאן אמנם הכחיש את ידיעות-הזוהעה, ואזרחי ישראל שמעו זאת בסיפוק רב מ"קול ישראל". אולם ספק גדול הוא אם אפילו חלק קטן ממיליוני הקוראים בעולם, שקראו את הידיעה המקורית, קראו גם את ההכחשה — ואם נמחק אצלם הרושם המזעזע המקורי.

מנגנון

מכתב באחריות

הפטריוטיזם הוא חמקטם האחרון של הנבל.

הסופר הבריטי סמואל ג'ונסון, שאמר זאת לפני 200 שנה, לא התכוון להעליב את הפטריוטיזם. הוא ביקש להזהיר מסני אנשים הסבורים כי הפטריוטיזם הוא מסוזה נוח ל"קנוניות סרסיות. דוגמה נאה לכך ניתנה,

במדינה

מדיניות

תוכנית סילבסטר

במשך למעלה מחודש ימים רדפה גולדה מאיר אחרי ג'ון פוסטר דאלס, שר-החוץ אכזר-הרטן של ארצות-הברית, לא הצליחה להיפגש עמו.

התשובה לבקשה היתה בכל פעם שונה, אולם תמיד היתה מתחמקת. תחילה היה ה"מדינאי המודקן בהבראה. אחר כך טען שערך דנו חלש. בפעם אחרת היה עסוק בענייני האמנה האטלנטית.

רק השבוע עלה בידי השרה לפגוש את השר. התוצאה היתה אפסית. אמריקה לא זזה מעמדתה, דרשה מישראל להיסוג בלי כל ערובות והסדר.

בחלל הריק. חוסר-המגע עם האמריקאים היה אופייני למצב המדיניות הישראלי במשך החודש האחרון. היא ריחפה בחלל הריק. איש לא ידע בדיוק מה רוצה המערב, אילו מדרשותיו רציניות, ואילו מהן מושמעות רק לצורכי תעמולה. פשוט לא היה עם מי לדבר. קברניטי ישראל לא ידעו עד לאן יוכרחו לסגת, והיכן יוכלו להעז להתעקש.

גם דאג האמרישילד לא עזר לפזר את הרפף. הוא טען שהוא ממלא רק את הור"א את עצרת או"ם, ושעצרת זו דרשה מיש"ראל לחזור לגבולות שביתת-הנשק. הוא סי"ר להיכנס לכל פרט אחר בעניין אפשרויות של פירוק חלק מחצי-האי סיני, מעמדה של עזה או בעית טיראן ושארם אל-שייך.

סיוור אליים. בינתיים נתעוררו בירושלם לים ספקות אם הבהלה הראשונה, למחרת מבצע-סיני, היתה מוצדקת, ואם אמנם יש למלא את כל ההבטחות ביחס לנסיגה כל-יית שניתנו אז באופן כל כך מבוהל.

כשמפקד צבאי רוצה לבדוק את כוח ההתנגדות של אויבו, הוא מטיל את התפקיד על סיוור אליים, שעליו לפתוח באש ולבדוק את התגובה. ממשלת ישראל נהגה השבוע לפי שיטה דומה: סיוור מילולי אליים מאד נשלח לכמה כיוונים. בפעם הראשונה איימה המדינה, אם כי בחצי פה, שלא תמ"לא את הוראות או"ם אם לא יתקבלו דרי"שותיה, ביחוד בעניין הפירוק, עזה ומיצר טיראן.

בחירת הזמן לא היתה מקרית. השבוע היה כל העולם המדיני בחופשה. העונה בין חג-המולד לבין ראש-השנה הנוצרי היא עונה מתה, עונה של גופש וגשפים. התק"ו היה הישראלי: שבעונה זו לא יתעורר איש להגיב בחריפות על ההצהרות והאיגרות של ישראל. בינתיים יהפכו הצהרות אלה לעוב"דו"ת קיימות, שהעולם יתרגל אליהן.

יתכן מאד שתקוות אלה היו אופטימיות מדי. אולם האווירה של ליל-הסילבסטר מת"אימה מאד לאופטימיות כזאת.

הסברה

פשע הטיאטום - המשך

ההתכרות המוחלטת של ראשי המדינה לבעיות ההסברה (העולם הזה 998) שוב הולידה השבוע כמה בזיונות מחפירים. העיקרי היה קשור בכואה של הפריגאטה מונק לאילה.

בשעה שישראל מנהלת מאבק נואש, כי מעט הסרת-הקרקע, למען מניעת שיבתו של הצבא המצרי לשארם אל-שייך ולאיי טיראן (ראה לעיל), היה בואה של האוניה מעשה הפגנתי גדול. הוא לא רומם רק את כל ה"לבבות במדינה. הוא יכול היה לשמש גם הפגנה גדולה כלפי העולם, שישראל לא תוותר לעולם על חופש-השייט במיצר טיראן.

הפגנה כזאת יכלה להרתיע בעוד מועד את האו"ם ואת שליט מצרים — אילו ניתן לה הפירסום העולמי המוחץ הדרוש. אפשר היה לקחת שאפילו ממשלת ישראל תמצא את השעה כשרה להסיס את מיטב עתונאי הארץ וחוקי-לארץ לשארם אל-שייך. כדי להעלותם שם על האוניה. אילו היו עתונאים אלה על סיפון האוניה בשעת ב"ר אה לאילה, היה הדבר ממלא טורים ארוכים בעתונות העולם.

אולם במדינת ישראל, שבה יכול כמעט כל פקידון מפלגתי לטוס כאוות נפשו ל"שארם אל-שייך, לא נמצא מטוס פנוי ל"עתונאים. משום מה הממשלה חשבה כי עצם נוכחותם של עתונאים מוזיקה: המעטים שהסתננו ביוזמתם העצמית לאילת לא יכלו

ש. שפט

הודעה חשובה לקהל!
איגוד יצרני ראדי בארץ מודיע לקהל הנכבד שתצורת השמל למקלטי רדיו מ"מ 15 עד 18 שעות קי-ל"ז אחד בלבד.

איגוד יצרני רדיו בארץ

י"דות 'נואר 1940

ההפתעה הגדולה ליום הולדתכן מצפה לכן ב"סלוא" ת"א. אלנבי 44